

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 13ης Φεβρουαρίου 2003

στην υπόθεση C-409/00: Βασιλείο της Ισπανίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(«Κρατικές ενισχύσεις — Επίδραση στον ανταγωνισμό και στο εμπόριο μεταξύ κρατών μελών — Ειδικοί τομεακοί κανόνες και κανόνες για τις ενισχύσεις υπέρ της προστασίας του περιβάλλοντος»)

(2003/C 101/08)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-409/00, Βασιλείο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: M. López-Monís Gallego) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Δ. Τριανταφύλλου, και S. Pardo), με αντικείμενο την ακύρωση της απόφασης 2001/605/EK της Επιτροπής, της 26ης Ιουλίου 2000, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων που εφαρμόζεται από την Ισπανία για την αγορά επαγγελματικών οχημάτων, το οποίο καθιερώθηκε με τη συμφωνία συνεργασίας της 26ης Φεβρουαρίου 1997 μεταξύ του Υπουργείου Βιομηχανίας και Ενέργειας και του Επίσημου Πιστωτικού Ιδρύματος (ΕΕ 2001, L 212, σ. 34), το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissech (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, F. Macken και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 13 Φεβρουαρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει τα άρθρα 2 και 4 της απόφασης 2001/605/EK της Επιτροπής, της 26ης Ιουλίου 2000, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων που εφαρμόζεται από την Ισπανία για την αγορά επαγγελματικών οχημάτων, το οποίο καθιερώθηκε με τη συμφωνία συνεργασίας της 26ης Φεβρουαρίου 1997 μεταξύ του Υπουργείου Βιομηχανίας και Ενέργειας και του Επίσημου Πιστωτικού Ιδρύματος.
- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 28 της 27.1.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 6ης Μαρτίου 2003

στην υπόθεση C-466/00 (αίτηση του Immigration Adjudicator για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Arben Kaba κατά Secretary of State for the Home Department ⁽¹⁾

(«Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1612/68 — Κοινωνικό πλεονέκτημα — Δικαίωμα του συζύγου διακινούμενου εργαζόμενου να λάβει άδεια διαμονής αόριστης διάρκειας στο έδαφος του κράτους μέλους»)

(2003/C 101/09)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-466/00, με αντικείμενο αίτηση του Immigration Adjudicator (Ηνωμένο Βασίλειο) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Arben Kaba και Secretary of State for the Home Department, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των γενικών αρχών του δικαίου που διέπουν τη διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου καθώς και του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 33), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, J.-P. Puissech, M. Wathelet, R. Schintgen και C. W. A. Timmermans, προέδρους τμήματος, D. A. O. Edward και P. Jann (εισηγητή), F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 6 Μαρτίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Η απάντηση που έδωσε το Δικαστήριο στα προδικαστικά ερωτήματα στην απόφαση της 11ης Απριλίου 2000, C-356/98, Kaba δεν θα ήταν διαφορετική αν το Δικαστήριο είχε λάβει υπόψη το γεγονός ότι, από απόψεως εθνικού δικαίου, η κατάσταση συζύγου διακινούμενου εργαζομένου, υπηκόου κράτους μέλους πλην του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, και η κατάσταση συζύγου προσώπου «το οποίο βρίσκεται και είναι εγκατεστημένο» στο Ηνωμένο Βασίλειο προσομοιάζουν, σύμφωνα με το αιτούν δικαστήριο, καθόλα πλην της περιόδου προηγούμενης διαμονής που απαιτείται για τους σκοπούς χορήγησεως άδειας διαμονής αόριστης διάρκειας στο έδαφος του Ηνωμένου Βασιλείου. Λόγω της μη συγκρισιμότητας των καταστάσεων από απόψεως κοινοτικού δικαίου, δεν ασκεί συναφώς επιρροή το ζήτημα αν μπορεί να δικαιολογείται αυτή η διαφορετική μεταχείριση.

⁽¹⁾ ΕΕ C 61 της 24.02.2001.